Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. vasario 12 d.*

„Viešoji tarnyba – Laikinieji tarnautojai – Pensija – Sprendimas, kuriuo nustatomos pensinės teisės – Pensijų lapeliai – Ieškinys dėl panaikinimo – Skundo pateikimo terminas – Vėlavimas – Tik patvirtinamasis aktas – Dalinis nepriimtinumas – Nepagrįstai sumokėtų sumų susigrąžinimas – Priskyrimas prie lygio ir pakopos – Daugiklis – Neteisėto akto atšaukimas – Teisėti lūkesčiai – Protingas terminas“

Byloje T-605/18

ZF, atstovaujamas advokato J.-N. Louis,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Mongin ir L. Radu Bouyon,

atsakovę,

dėl SESV 270 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimą, kuriuo Komisijos individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuras (PMO) nuo 2015 m. balandžio 1 d. iš dalies pakeitė ieškovo ištarnauto laiko pensiją, ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimą, kuriuo šis biuras informavo ieškovą apie Europos Sąjungos skolinių reikalavimų jo atžvilgiu likučio sumą,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni (pranešėjas), teisėjai L. Madise ir R. da Silva Passos,

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. lapkričio 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (iki dalinio pakeitimo 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies keičiančiu Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 124, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130), galiojusi redakcija) (toliau – ankstesni Pareigūnų tarnybos nuostatai) 5 straipsnio 1 dalyje buvo numatytos keturios pareigybių kategorijos, žymimos raidėmis A, B, C ir D žemėjančia hierarchine tvarka. A kategoriją sudarė aštuoni lygiai nuo A 8 (žemiausio) lygio iki A 1 (aukščiausio) lygio.

2 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 723/2004 (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), 5 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Postai, numatyti Tarnybos nuostatuose, pagal pareigų, su kuriomis jie susiję, pobūdį ir svarbą, skirstomi [Tarnybos nuostatuose numatytos pareigybės pagal užduočių, su kuriomis jos susijusios, pobūdį ir svarbą skirstomos] į administratorių pareigų grupę (toliau – AD) <…>

2. AD pareigų grupę sudaro dvylika lygių, atitinkančių administratorių, patarėjų, lingvistų ir mokslo darbuotojų pareigas <…>“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 44 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Pareigūnas, kuris dvejus metus buvo paaukštintas savo kategorijoje, automatiškai toje kategorijoje gauna dar aukštesnį laipsnį [Pareigūnas, kuris dvejus metus išdirbo savo lygio pakopoje, automatiškai perkeliamas į aukštesnę to lygio pakopą] <…>“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 66 straipsnyje yra lentelė, kurioje nustatytas kiekvieno AD pareigų grupės lygio ir pakopos bazinis mėnesinis darbo užmokestis. Šioje lentelėje prie kiekvieno lygio nurodytos penkios pakopos, išskyrus 16 lygį, prie kurio nurodytos tik trys pakopos. Ankstesnių Pareigūnų tarnybos nuostatų 66 straipsnyje esančioje lentelėje, kiek tai susiję su A kategorija, prie A 8 lygio buvo nurodytos dvi pakopos, prie A 7, A 2 ir A 1 lygių – šešios pakopos, o prie A 6, A 5, A 4 ir A 3 lygių – aštuonios pakopos.

5 Pareigūnų tarnybos nuostatų 107a straipsnis suformuluotas taip:

„Pereinamojo laikotarpio nuostatos pateiktos XIII priede.“

6 Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Laikotarpiu nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2006 m. balandžio 30 d. Tarnybos nuostatų 5 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Postai, numatyti Tarnybos nuostatuose, pagal pareigų, su kuriomis jie susiję, pobūdį ir svarbą, skirstomi [Tarnybos nuostatuose numatytos pareigybės pagal užduočių, su kuriomis jos susijusios, pobūdį ir svarbą skirstomos] į keturias kategorijas A*, B*, C* ir D* žemėjančia tvarka.

2. A* kategorijoje yra dvylika lygių, B* kategorijoje yra devyni lygiai, C* kategorijoje yra septyni lygiai, o D* kategorijoje yra penki lygiai.“

7 Vadovaujantis Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 1 dalimi, 2004 m. gegužės 1 d., atsižvelgiant į šio priedo 8 straipsnį, pareigūnų, turinčių vieną iš administracinių statusų, nustatytų Pareigūnų tarnybos nuostatų 35 straipsnyje, ankstesni lygiai A 1, A 2, A 3, A 4, A 5, A 6, A 7 ir A 8 pervadinami atitinkamai į A*16, A*15, A*14, A*12, A*11, A*10, A*8 ir A*7. Tai yra pereinamieji lygiai. To paties priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad minėti lygiai nuo 2006 m. gegužės 1 d. pervadinami atitinkamai į AD 16, AD 15, AD 14, AD 12, AD 11, AD 10, AD 8 ir AD 7.

8 Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Atsižvelgiant į [šio] priedo 7 straipsnio nuostatas, baziniai mėnesio darbo užmokesčiai kiekvienam lygiui ir pakopai pateikti šiose lentelėse (eurais).“

9 Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 2 dalyje yra keturios lentelės – po vieną dėl kiekvienos iš ankstesnių kategorijų A, B, C ir D. Lentelėje, susijusioje su ankstesne A kategorija, paryškintu šriftu pateiktas A*16–A*5 pereinamųjų lygių kiekvienos atskiros pakopos bazinis mėnesinis darbo užmokestis, kuris atitinka bazinį mėnesinį darbo užmokestį, numatytą tam pačiam lygiui ir tai pačiai pakopai Pareigūnų tarnybos nuostatų 66 straipsnyje esančioje lentelėje.

10 Dėl visų pereinamųjų lygių, išskyrus A*13, A*9, A*6 ir A*5 lygius, minėtoje lentelėje taip pat pateikta tokia papildoma informacija:

– dėl kiekvieno naujo pereinamojo lygio – atitinkamas ankstesnės A kategorijos lygis;

– irgi paryškintu šriftu – bazinis mėnesinis darbo užmokestis taip pat 6–8 pakopoms, jeigu atitinkamame ankstesnės A kategorijos lygyje buvo tokios pakopos; šios sumos neturi ekvivalentų Pareigūnų tarnybos nuostatų 66 straipsnyje esančioje lentelėje;

– po kiekvienu mėnesiniu darbo užmokesčiu, nurodytu paryškintu šriftu, pateiktas skaičius pasviruoju šriftu; pirmojoje išnašoje nurodyta, kad šie skaičiai – „tai ankstesni atlyginimai, kaip nustatyta [ankstesnių] Tarnybos nuostatų 66 straipsnyje“, ir kad „jie pateikti tik tam, kad būtų aiškiau, jokios teisinės galios jie neturi“; visais atvejais skaičiai pasviruoju šriftu nurodo mažesnę sumą nei virš jų paryškintu šriftu pateikta suma;

– po skaičiais pasviruoju šriftu trečioje eilutėje pateiktas skaičius, kuris visais atvejais yra mažesnis už vienetą; antroje išnašoje nurodyta: „skaičius trečiojoje kiekvienos pakopos eilutėje yra koeficientas, atitinkantis bazinio darbo užmokesčio prieš 2004 m. gegužės 1 d. ir po šios datos santykį“; visais atvejais trečioje eilutėje nurodytas skaičius atitinka rezultatą, gautą sumą, nurodytą pasviruoju šriftu čia pat aukščiau (antroje eilutėje), padalijus iš sumos, nurodytos paryškintu šriftu pirmoje eilutėje.

11 Kiek tai susiję su A*12 lygio 6 pakopa, trečioje eilutėje nurodytas skaičius yra 0,9426565.

12 Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 7 straipsnyje numatyta:

„Iki 2004 m. gegužės 1 d. įdarbintų pareigūnų baziniai mėnesiniai darbo užmokesčiai nustatomi pagal tokias taisykles:

1. Pervadinus lygius, kaip nustatyta šio priedo 2 straipsnio 1 dalyje, kiekvienam pareigūnui mokamas bazinis mėnesinis darbo užmokestis nepasikeičia.

2. Kiekvienam pareigūnui 2004 m. gegužės 1 d. apskaičiuojamas daugiklis. Šis daugiklis lygus bazinio mėnesinio darbo užmokesčio, mokėto pareigūnui iki 2004 m. gegužės 1 d., ir taikomos sumos, apibrėžtos šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje, santykiui.

Pareigūnui 2004 m. gegužės 1 d. mokamas bazinis mėnesinis darbo užmokestis, lygus taikomos sumos ir daugiklio sandaugai.

Daugiklis taikomas siekiant nustatyti pareigūno bazinį mėnesinį darbo užmokestį po perkėlimo į aukštesnę pakopą ar atnaujinus [patikslinus] atlyginimus.

<…>

5. Nepažeidžiant 3 dalies, kiekvienam pareigūnui, po to, kai jo pareigos buvo pirmą kartą paaukštintos ir tai įvyko po 2004 m. gegužės 1 d., priklausomai nuo jo kategorijos iki 2004 m. gegužės 1 d. ir pakopos tuo metu, kai įsigalioja paaukštinimas, bazinis mėnesinis darbo užmokestis didinamas <…>

6. Po šio pirmojo paaukštinimo nustatomas naujas daugiklis. Šis daugiklis lygus naujo bazinio darbo užmokesčio, apskaičiuoto taikant 5 dalį, ir taikomos sumos pagal šio priedo 2 straipsnio 2 dalį, santykiui. Atsižvelgiant į 7 dalį, šis daugiklis taikomas darbo užmokesčiui po perkėlimo į aukštesnę pakopą ir atlyginimų patikslinimo.

<…>“

13 Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 8 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Nepažeidžiant šio priedo 7 straipsnio nuostatų, baziniai mėnesiniai darbo užmokesčiai kiekvienam lygiui ir pakopai nustatomi pagal Tarnybos nuostatų 66 straipsnio lentelę. Pareigūnams, kurie buvo įdarbinti iki 2004 m. gegužės 1 d. ir kurių pareigų pirmasis paaukštinimas įsigalioja po šios datos, lentelė yra tokia: [kiek tai susiję su AD 12 lygio 8 pakopa, 2015 m. balandžio 1 d. šioje lentelėje buvo numatytas 13 322,22 EUR bazinis mėnesinis darbo užmokestis]“.

14 Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 10 straipsnio 1 dalyje, 20 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnio 4 dalyje atitinkamai numatyta, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 5 straipsnio 1 ir 2 dalys, 66 ir 44 straipsniai pagal analogiją taikomi laikiniesiems tarnautojams.

15 Kitų KTĮS priedo „Pereinamojo laikotarpio nuostatos, galiojančios darbuotojams, kuriems taikomos kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos“ 1 straipsnyje numatyta, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo nuostatos pagal analogiją taikomos kitiems tarnautojams, kurie dirbo 2004 m. balandžio 30 d.

Ginčo aplinkybės

16 Pagal 1999 m. lapkričio 11 d. pasirašytą sutartį ieškovas nuo 1999 m. lapkričio 15 d. buvo įdarbintas Europos Sąjungos Taryboje kaip laikinasis tarnautojas. Nuo 2000 m. sausio 1 d. ieškovas buvo priskirtas prie A kategorijos 4 lygio 4 pakopos.

17 Vykstant reformai pagal Reglamentą Nr. 723/2004 (toliau – 2004 m. reforma), karjeros sistema buvo iš dalies pakeista. Per šią reformą pakeistuose Pareigūnų tarnybos nuostatuose buvo nustatyta ši karjeros sistema: A, B, C ir D pareigybių kategorijos buvo perskirstytos į dvi – AD ir AST – pareigų grupes. Dėl šios naujos sistemos buvo nustatyta nauja darbo užmokesčio lentelė. Iki 2004 m. reformos taikytoje darbo užmokesčio lentelėje tam tikriems vienos iš keturių pareigybių kategorijų lygiams buvo numatyta iki aštuonių pakopų, o 2004 m. patvirtintoje lentelėje numatyta daugiau lygių (šešiolika) ir kiekviename yra mažiau pakopų (iki penkių). Buvo numatytas laipsniškas perėjimas nuo vienos sistemos prie kitos. Pareigūnų ir tarnautojų darbo užmokestis liko toks pat, tačiau buvo skaičiuojamas pagal naująją darbo užmokesčio lentelę. Tam, kad būtų išlaikytas toks pat dydis, buvo taikomas

daugiklis. Tai yra skaičius nuo 0 iki 1, išreiškiantis santykį tarp pareigūnui ar tarnautojui mokamo darbo užmokesčio ir darbo užmokesčio, kurį jis gautų pagal darbo užmokesčio lentelę, nustatytą per 2004 m. reformą.

18 2004 m. gegužės 1 d. įsigaliojus naujajai darbo užmokesčio lentelei, ieškovas, prieš tai priskirtas prie A 4 lygio 6 pakopos, buvo priskirtas prie A*12 lygio 6 pakopos, taikant daugiklį 0,9426565, kaip numatyta su ankstesne A kategorija susijusioje lentelėje, pateiktoje Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 2 dalyje (žr. šio sprendimo 8–11 punktus).

19 2006 m. gegužės 1 d. ieškovo lygis buvo pervadintas į AD 12 (žr. šio sprendimo 7 punktą).

20 2007 m. lapkričio 1 d. ieškovas po to, kai dar kartą buvo perkeltas į aukštesnę pakopą nuo tada, kai įsigaliojo 2004 m. reforma, buvo priskirtas prie AD 12 lygio 8 pakopos.

21 Europos išorės veiksmų tarnybai (EIVT) perdavus tam tikras tarnybas ir funkcijas, kurios iki tol buvo priskirtos Tarybos Generaliniam sekretoriatui, nuo 2011 m. spalio mėn. ieškovas buvo perkeltas į EIVT. Jis išsaugojo savo lygį ir pakopą (AD 12 lygio 8 pakopa), taip pat savo pakopoje įgytą stažą (nuo 2007 m. lapkričio 1 d.).

22 Ieškovui, kuriam iki tol buvo taikomas daugiklis 0,9426565, nuo 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelio buvo taikomas daugiklis 1. Be to, atgaline data taip pat buvo pritaikyta korekcija už laikotarpį nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2013 m. sausio mėn. Dėl šios atgaline data pritaikytos korekcijos ieškovui 2013 m. vasario mėn. buvo papildomai išmokėta 7 948,81 EUR.

23 2013 m. liepos 2 d. ieškovas buvo paskirtas Europos saugumo ir gynybos koledžo (ESGK) vadovu; jis išlaikė AD 12 lygio 8 pakopą. Šias pareigas jis ėjo iki 2014 m. gruodžio 31 d., vėliau nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d. vėl dirbo EIVT.

24 Ieškovas išėjo į pensiją 2015 m. balandžio 1 d.

25 2015 m. kovo 6 d. pranešime Europos Komisijos individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuras (PMO) nustatė ieškovo ištarnauto laiko pensijos dydį (toliau – 2015 m. kovo 6 d. pranešimas). PMO atsižvelgė į išdirbtą laikotarpį, t. y. nuo 1999 m. lapkričio 15 d. iki 2015 m. kovo 31 d. Ieškovas buvo priskirtas prie AD 12 lygio 5 pakopos. Tačiau buvo pritaikytas 1,1314352 korekcinis koeficientas, kad, nepaisant pakopos pasikeitimo, darbo užmokestis, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant pensiją, būtų identiškas ieškovo darbo užmokesčiui išėjimo į pensiją dieną (toliau – bazinis darbo užmokestis). Ieškovo bazinis darbo užmokestis atitiko AD 12 lygio 8 pakopos bazinį darbo užmokestį, nurodytą Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 8 straipsnio 2 dalyje esančioje lentelėje, t. y. 13 322,22 EUR sumą (žr. šio sprendimo 13 punktą), o ši suma nemažinama, nes ieškovui nuo 2013 m. vasario mėn. buvo taikomas daugiklis 1 (žr. šio sprendimo 22 punktą).

26 Toliau ieškovui mokėta pensija atitiko nurodytąją 2015 m. kovo 6 d. pranešime.

27 Pervesdamas 2015 m. lapkričio mėn. pensiją, PMO ieškovo pensijos lapelyje nurodė, kad dėl darbo užmokesčio, kuris jam buvo išmokėtas laikotarpiu nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2015 m. kovo mėn., yra permoka, atitinkanti 22 896,98 EUR dydžio Europos Sąjungos skolinį reikalavimą ieškovo atžvilgiu.

28 Nuo 2016 m. vasario mėn. buvo taikoma mėnesinė 715,33 EUR dydžio išskaita.

29 Be to, 2013 m. vasario 21 d. sprendimu ieškovui buvo pratęstas išmokos išlaikomam vaikui mokėjimas už dukterį laikotarpiu nuo 2012 m. kovo 1 d. iki 2014 m. vasario 28 d. Vis dėlto ieškovas iki 2015 m. kovo mėn. ir toliau gavo išmoką išlaikomam vaikui.

30 Pervesdamas 2017 m. birželio mėn. pensiją, PMO ieškovo pensijos lapelyje nurodė, kad už laikotarpį nuo 2014 m. kovo mėn. iki 2015 m. kovo mėn. yra išlaikomo vaiko išmokos permoka, atitinkanti bendrą 10 196,51 EUR dydžio Sąjungos skolinį reikalavimą ieškovo atžvilgiu.

31 2017 m. birželio 16 d. PMO ieškovui išsiuntė ir raštą. Tame rašte PMO nurodė 10 196,51 EUR sumą ir pateikė grafiką, kuriame buvo numatyta laikotarpiu nuo 2017 m. rugpjūčio mėn. iki 2018 m. liepos mėn. taikyti mėnesinę 728,32 EUR dydžio išskaitą.

32 2017 m. spalio 19 d. raštu ieškovas paprašė PMO nutraukti išskaitas, taikomas jo pensijai (toliau – 2017 m. spalio 19 d. raštas).

33 2017 m. lapkričio 23 d. pranešime, atsakydamas į 2017 m. spalio 19 d. raštą, PMO, be kita ko, nurodė, kad ieškovui nuo jo 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelio nepagrįstai buvo taikytas daugiklis 1, taip pat ir atgaline data laikotarpiu nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2013 m. sausio mėn. (toliau – 2017 m. lapkričio 23 d. pranešimas). Vis dėlto jo asmeninėje byloje liko įregistruotas daugiklis 0,9426565. PMO teigimu, ši permoka paaiškina 22 896,98 EUR dydžio Sąjungos skolinį reikalavimą ieškovo atžvilgiu, nurodytą jo 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelyje (žr. šio sprendimo 27 punktą).

34 2017 m. lapkričio 23 d. pranešime PMO taip pat nurodė, kad ieškovas toliau gavo išlaikomo vaiko išmoką po to, kai 2014 m. vasario mėn. pasibaigė jam suteiktas šios išmokos mokėjimo pratęsimo laikotarpis. Ši permoka paaiškina 10 196,51 EUR dydžio Sąjungos skolinį reikalavimą ieškovo atžvilgiu (žr. šio sprendimo 30 punktą).

35 Tame pranešime taip pat pateikta ieškovo pensijai taikomų išskaitų, atitinkančių kiekvieną iš dviejų atitinkamai šio sprendimo 27 ir 30 punktuose nurodytų skolinių reikalavimų, suvestinė.

36 Galiausiai vėlgi 2017 m. lapkričio 23 d. pranešime PMO pažymėjo, kad, atsižvelgiant į su daugikliu susijusią klaidą (žr. šio sprendimo 33 punktą), 2015 m. kovo 6 d. pranešime buvo nurodytas klaidingas bazinis darbo užmokestis. PMO nurodė, kad šiuo klausimu ieškovui atskiru raštu bus pateiktas naujas pranešimas.

37 2017 m. lapkričio 30 d. pranešime PMO nuo 2015 m. balandžio 1 d. iš dalies pakeitė ieškovo ištarnauto laiko pensijos dydį (toliau – 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimas). Buvo pakeistas jo bazinis darbo užmokestis, o tai lėmė korekcinio koeficiento 1,066555 taikymą vietoj korekcinio koeficiento 1,1314352 (žr. šio sprendimo 25 punktą).

38 Pervesdamas 2018 m. sausio mėn. pensiją, PMO ieškovo pensijos lapelyje nurodė, kad yra permoka dėl sumų, kurios jam buvo pervestos kaip pensija laikotarpiu nuo 2015 m. balandžio mėn. iki 2017 m. gruodžio mėn. Ši permoka atitiko bendrą 7 389,51 EUR dydžio Sąjungos skolinį reikalavimą ieškovo atžvilgiu.

39 2018 m. sausio 4 d. PMO adresuotame rašte ieškovas išreiškė pageidavimą pateikti informaciją, kuri, kaip jis teigia, leistų išspręsti problemas, susijusias su jo buvusių darbo užmokesčių ir jo pensijos apskaičiavimu. Tą raštą jis užbaigė nurodydamas, kad daugiklis, į kurį turi būti atsižvelgiama apskaičiuojant jo darbo užmokesčius ir pensiją, turėtų būti 1, o ne 0,9426565.

40 Pasikeitus raštais ir elektroniniais laiškais, PMO 2018 m. sausio 31 d. pranešimu informavo ieškovą apie tai, kad Sąjungos skolinių reikalavimų jo atžvilgiu likutis nuo šiol yra 22 409,61 EUR (toliau – 2018 m. sausio 31 d. pranešimas). Grafike, kuriame nuo 2016 m. vasario mėn. iki 2020 m. sausio mėn. taikomos mėnesinės išskaitos išdalytos pagal tris atskirus skolinius reikalavimus, PMO priminė kiekvieno skolinio reikalavimo – 22 896,98 EUR (pirmasis skolinis reikalavimas), 10 196,51 EUR (antrasis skolinis reikalavimas) ir 7 389,51 EUR (trečiasis skolinis reikalavimas) – bendrą sumą ir pateikė informaciją apie einamuosius grąžinimus pagal kiekvieną iš trijų skolinių reikalavimų.

41 Vadovaudamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi, ieškovas 2018 m. vasario 28 d. pateikė skundą dėl 2017 m. lapkričio 30 d. ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimų.

42 2018 m. birželio 27 d. sprendimu Komisija atmetė skundą nusprendusi, kad jis pateiktas dėl ankstesnių sprendimų, kurie per nustatytą terminą nebuvo užginčyti, patvirtinamųjų aktų ir dėl to yra nepriimtinas.

Procesas ir šalių reikalavimai

43 2018 m. spalio 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.

44 2019 m. rugsėjo 26 d. Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, šalims pateikė rašytinių klausimų. Šalys į šiuos klausimus atsakė per nustatytą terminą.

45 Per 2019 m. lapkričio 7 d. posėdį šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

46 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti „2017 m. lapkričio 30 d. Komisijos sprendimą, kuriuo atgaline data nuo 2015 m. kovo 6 d. nustatytos jo pensinės teisės“,

– panaikinti „2018 m. sausio 31 d. Komisijos sprendimą susigrąžinti nepagrįstai sumokėtą 22 409,61 EUR sumą“,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

47 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl ginčo dalyko

48 Kaip matyti iš ginčo aplinkybių, PMO mano, kad egzistuoja trys Sąjungos skoliniai reikalavimai ieškovo atžvilgiu: pirmąjį, kurio dydis 2015 m. lapkričio mėn. buvo 22 896,98 EUR, lėmė klaidingas daugiklio 1 vietoj daugiklio 0,9426565 taikymas darbo užmokesčiui, kuris buvo išmokėtas ieškovui laikotarpiu nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2015 m. kovo mėn. (toliau – pirmasis skolinis reikalavimas); antrąjį, kurio dydis 2017 m. birželio mėn. buvo 10 196,51 EUR, lėmė tai, kad ieškovas laikotarpiu nuo 2014 m. kovo mėn. iki 2015 m. kovo mėn. nepagrįstai gavo vaiko išlaikymo išmoką (toliau – antrasis skolinis reikalavimas); trečiąjį, kurio dydis 2017 m. gruodžio mėn. buvo 7 389,51 EUR, lėmė tai, kad apskaičiuojant ieškovo bazinį darbo užmokestį, taigi ir jo pensiją, klaidingai buvo taikytas daugiklis 1, dėl to PMO laikotarpiu nuo 2015 m. balandžio mėn. iki 2017 m. gruodžio mėn. taikė korekcinį koeficientą 1,1314352 vietoj korekcinio koeficiento 1,066555 (toliau – trečiasis skolinis reikalavimas).

49 Ieškovas ginčija du aktus, būtent 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimą ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimą.

50 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimu, atgaline data taikant ieškovui daugiklį 0,9426565 vietoj daugiklio 1, pakeistas darbo užmokestis, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant pensiją; dėl šio pranešimo atsirado trečiasis skolinis reikalavimas (žr. šio sprendimo 33, 36 ir 37 punktus).

51 2018 m. sausio 31 d. pranešimu ieškovas informuotas apie Sąjungos skolinių reikalavimų jo atžvilgiu bendrą likutį tą dieną. Prie jo pridėtas grafikas, kuriame priminta bendra kiekvieno iš trijų skolinių reikalavimų suma.

52 Šiuo klausimu pažymėtina, kad dėl pirmojo ir antrojo skolinių reikalavimų iš ieškovo pensijos iki 2018 m. sausio mėn. buvo atliktos išskaitos, todėl trijų skolinių reikalavimų bendro likučio neto suma, t. y. 22 409,61 EUR 2018 m. sausio 31 d., tą dieną buvo mažesnė už šių skolinių reikalavimų sumą.

53 Kalbant apie antrąjį skolinį reikalavimą pažymėtina, kad ieškovas per teismo posėdį pareiškė atsisakantis savo pretenzijų, susijusių su šiuo skoliniu reikalavimu; tai buvo užfiksuota teismo posėdžio protokole.

54 Prie 2018 m. sausio 31 d. pranešimo pridėtame grafike pateikta informacija apie einamuosius grąžinimus pagal kiekvieną iš trijų skolinių reikalavimų (žr. šio sprendimo 40 punktą).

55 Savo pareiškimuose ieškovas nurodo, kad prašo panaikinti „2018 m. sausio 31 d. Komisijos sprendimą susigrąžinti nepagrįstai sumokėtą 22 409,61 EUR sumą“. Tai leidžia daryti išvadą, kad ieškovo prašymas dėl panaikinimo pateiktas tik dėl tokio skolinio reikalavimo konstatavimo, o ne dėl skolos padengimo sąlygų, nurodytų šio sprendimo 51 punkte paminėtame grafike. Tokią išvadą patvirtina tai, kad ieškovas niekada – nei pateiktuose pareiškimuose, nei per teismo posėdį – neginčijo minėtų padengimo sąlygų.

56 Darytina išvada, kad ieškovas prašo tik panaikinti 2018 m. sausio 31 d. pranešimą tiek, kiek jame nurodyti Sąjungos skoliniai reikalavimai jo atžvilgiu.

57 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčo dalykas apsiriboja šių pranešimų ginčijimu – pirma, 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimo dėl trečiojo skolinio reikalavimo, susijusio su ieškovui laikotarpiu nuo 2015 m. balandžio mėn. iki 2017 m. gruodžio mėn. išmokėta pensija, ir, antra, 2018 m. sausio 31 d. pranešimo tiek, kiek jame nurodyti šie skoliniai reikalavimai, ir tiek, kiek jame taip pat nurodytas pirmasis skolinis reikalavimas, susijęs su darbo užmokesčiu, kuris ieškovui buvo išmokėtas laikotarpiu nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2015 m. kovo mėn.

Dėl priimtinumo

58 Komisija, kuri atsiliepime į ieškinį rėmėsi tuo, kad 2017 m. lapkričio 30 d. pranešime ir 2018 m. sausio 31 d. pranešime tik pakartotas sprendimas, kuris matyti iš 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelio, per teismo posėdį pareiškė, kad atsisako nepriimtinumo pagrindų; tai buvo užfiksuota teismo posėdžio protokole.

59 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose nurodyti skundų pateikimo ir ieškinių pareiškimo terminai yra imperatyvūs ir negali priklausyti nuo šalių ir teismo valios; teismas privalo, netgi *ex officio*, patikrinti, ar jų buvo laikytasi (2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Politi / ETF*, C-154/99 P, EU:C:2000:354, 15 punktas ir 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *WL /EMTTVĮ*, T-493/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:852, 64 punktas).

60 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Pareigūnų tarnybos nuostatai, gali paduoti paskyrimų tarnybai skundą dėl kiekvieno jo nenaudai priimto akto; skundas turi būti paduotas per tris mėnesius.

61 Dėl atlyginimo ar pensijų lapelių gali būti paduodami skundai, vėliau – ieškinys, jeigu sprendimas, kurio dalykas yra susijęs tik su pinigais, dėl savo pobūdžio gali atsispindėti tokiame atlyginimo lapelyje. Tokiu atveju, pateikus atitinkamo mėnesio atlyginimo ar pensijos lapelį, pradedamas skaičiuoti skundo ir ieškinio dėl administracinio sprendimo pateikimo ir pareiškimo terminas, jeigu iš minėto lapelio

aiškiai ir pirmą kartą paaiškėja šio sprendimo buvimas ir turinys (žr. 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Martinez De Prins ir kt. / EIVT*, T-575/16, EU:T:2017:911, 31 ir 32 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2007 m. sausio 9 d. Sprendimo *Van Neyghem / Regionų komitetas*, T-288/04, EU:T:2007:1, 39 ir 40 punktus).

62 Nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 27 punkte, pervesdamas 2015 m. lapkričio mėn. pensiją, PMO informavo ieškovą apie pirmąjį skolinį reikalavimą; kaip matyti iš pensijos lapelio, šis skolinis reikalavimas atsirado dėl per didelių sumų, išmokėtų kas mėnesį laikotarpiu nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2015 m. kovo mėn., ir atitinka bendrą 22 896,98 EUR sumą.

63 Taigi sprendimo, kuriuo konstatuojamas pirmasis skolinis reikalavimas, dalykas yra susijęs tik su pinigais. Todėl dėl savo pobūdžio jis galėjo atsispindėti 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelyje. Nors tenka apgailestauti, kad PMO prie šio lapelio nepridėjo jokio paaiškinimo apie sprendimo motyvus, tačiau, kadangi iš minėto lapelio aiškiai ir pirmą kartą paaiškėja šio sprendimo buvimas ir turinys, jį pateikus pradėjo eiti skundo pateikimo ir ieškinio pareiškimo terminai.

64 Kalbant apie datą, kurią buvo pranešta apie sprendimą, kuriuo konstatuotas pirmasis skolinis reikalavimas, pažymėtina, kad iš bylos medžiagos matyti, ir tą patvirtina 2017 m. spalio 19 d. ieškovo raštas (žr. šio sprendimo 33 punktą), jog 2017 m. vasario 19 d. ieškovas išsiuntė PMO žinutę, kurioje nurodė, kad susipažino su savo 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapeliu ir jo pensijai toliau taikomomis išskaitomis. Net savo 2017 m. spalio 19 d. rašte jis nurodė, kad „gavo“ šį lapelį 2015 m. lapkričio mėn.

65 Todėl kad ir kokios būtų aplinkybės, kurias, be kita ko, nurodo ieškovas siekdamas įrodyti, kad negalėjo iškart susipažinti su savo 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapeliu, gali būti laikoma, kad šis lapelis ieškovui bet kurio atveju buvo pateiktas vėliausiai 2017 m. vasario 19 d.

66 Vis dėlto ieškovas savo pareiškimuose nenurodė jokio skundo, kurį būtų pateikęs dėl savo 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelio per tris mėnesius nuo 2017 m. vasario 19 d.

67 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovas per nustatytą terminą neginčijo sprendimo, kuriuo pirmą kartą buvo konstatuotas pirmasis skolinis reikalavimas ir kuris atsispindėjo jo 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelyje.

68 Ieškovo argumentai, grindžiami Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 ir 26 straipsnių nuostatomis, pagal kurias egzistuoja pareiga pranešti atitinkamam pareigūnui apie individualius su juo susijusius sprendimus, negali paneigti šio sprendimo 67 punkte nurodytos išvados, nes šių nuostatų – priešingai nei Pareigūnų tarnybos nuostatų VII antraštinėje dalyje „Apeliaciniai skundai [Teisių gynimo priemonės]“ esančių nuostatų, kuriomis remiantis buvo priimti šio sprendimo 61 punkte paminėti sprendimai, – tikslas nėra nustatyti Sąjungos pareigūnams ir tarnautojams procedūrinių terminų taikymo sąlygas (šiuo klausimu žr. 2002 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Onidi / Komisija*, T-197/00, EU:T:2002:135, 156 punktą ir 2009 m. spalio 5 d. Sprendimo *de Brito Sequeira Carvalho ir Komisija / Komisija ir de Brito Sequeira Carvalho*, T-40/07 P ir T-62/07 P, EU:T:2009:382, 92 punktą).

69 Vis dėlto prieš darant išvadą apie ieškovo reikalavimo nepriimtinumą tiek, kiek jis susijęs su pirmuoju skoliniu reikalavimu, reikia įsitikinti, ar 2018 m. sausio 31 d. pranešimas negalėjo atnaujinti procedūrinių terminų šiuo klausimu. Taigi reikia nustatyti, ar 2018 m. sausio 31 d. pranešimas tiek, kiek jame konstatuotas pirmasis skolinis reikalavimas, yra tik sprendimą, atsispindintį 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelyje, patvirtinantis sprendimas.

70 Pagal jurisprudenciją akto patvirtinamasis pobūdis negali būti vertinamas atsižvelgiant tik į jo turinį, palyginti su ankstesnio sprendimo, kurį jis patvirtina, turiniu, tačiau taip pat turi būti vertinamas atsižvelgiant į prašymo, į kurį šiuo aktu atsakyta, pobūdį (žr. 2016 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Fedtke / EESRK*, T-157/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:666, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

71 Iš šios jurisprudencijos visų pirma matyti, kad jei aktu atsakoma į prašymą, kuriame remiamasi naujomis esminėmis aplinkybėmis ir kuriuo administracijos prašoma peržiūrėti ankstesnį sprendimą, šio akto negalima laikyti tik patvirtinamuoju, nes juo sprendžiama dėl šių aplinkybių ir todėl jame yra naujos informacijos, palyginti su ankstesniu sprendimu. Iš tiesų naujų esminių aplinkybių buvimas gali pateisinti prašymo peržiūrėti ankstesnį sprendimą, kuris tapo galutinis, pateikimą. Priešingai – jeigu prašymas persvarstyti nepagrįstas naujomis esminėmis faktinėmis aplinkybėmis, ieškinys dėl sprendimo atsisakyti persvarstyti turi būti pripažįstamas nepriimtinu (žr. 2016 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Fedtke / EESRK*, T-157/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:666, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

72 Dėl to, pagal kokius kriterijus faktinės aplinkybės turi būti laikomos naujomis, pasakytina, kad iš jurisprudencijos matyti, jog tam, kad jos būtų tokio pobūdžio, reikia, kad ankstesnio sprendimo priėmimo metu ir ieškovas, ir administracija būtų nežinoję arba nebūtų galėję žinoti atitinkamų faktinių aplinkybių (žr. 2016 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Fedtke / EESRK*, T-157/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:666, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

73 2014 m. lapkričio 13 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* (T-481/11, EU:T:2014:945, 38 punktas) nurodyta, kad faktinė aplinkybė turi būti pripažįstama nauja tiek tuomet, kai ji neegzistavo ankstesnio akto priėmimo metu, tiek tuomet, kai kalbama apie faktinę aplinkybę, kuri ankstesnio akto priėmimo metu jau egzistavo, bet į kurią dėl kokios nors priežasties, įskaitant aktą priėmusios institucijos nepakankamą rūpestingumą, nebuvo atsižvelgta priimant šį aktą.

74 Vis dėlto, nepaisant labai plačios formuluotės, šis patikslinimas negali būti aiškinamas kaip leidžiantis pareigūnui, kurio pirmasis prašymas – visas ar jo dalis – buvo atmestas galutiniu sprendimu, grindžiant antrąjį prašymą, kurio tikslas yra toks pat kaip pirmojo, kaip naujomis faktinėmis aplinkybėmis remtis aplinkybėmis, kurias jis jau žinojo ir kurių nenurodė grįsdamas savo pirmąjį prašymą (2016 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Fedtke / EESRK*, T-157/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:666, 22 punktas).

75 Jeigu būtų kitaip, būtų nukrypta ne tik nuo šio sprendimo 70–72 punktuose primintos jurisprudencijos, bet ir nuo jurisprudencijos, pagal kurią teisė pateikti prašymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį neleidžia pareigūnui nukrypti nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose numatytų skundo pateikimo ir ieškinio pareiškimo terminų, tokiu vėlesniu prašymu netiesiogiai užginčijant ankstesnį sprendimą, kuris nebuvo užginčytas per nustatytus terminus (žr. 2016 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Fedtke / EESRK*, T-157/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:666, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

76 Nagrinėjamu atveju aplinkybės, kurias ieškovas nurodo savo 2018 m. sausio 4 d. rašte ir kuriomis iš esmės siekiama įrodyti, kad jo paskyrimas ESGK vadovu buvo paskyrimas į naujas aukštesnes pareigas, yra aplinkybės, kurias ieškovas žinojo, kai ėjo šias pareigas laikotarpiu nuo 2013 m. liepos mėn. iki 2014 m. gruodžio mėn., taigi žinojo tuomet, kai susipažino su 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapeliu. Tačiau jis jų nenurodė PMO per jam nustatytą skundo pateikimo terminą. Todėl šios aplinkybės neleidžia jam atnaujinti šio termino.

77 Taigi 2018 m. sausio 31 d. pranešimas tiek, kiek jame nurodytas pirmasis skolinis reikalavimas, turi būti laikomas tik sprendimą, atsispindintį 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelyje, patvirtinančiu sprendimu.

78 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikalavimas, susijęs su 2018 m. sausio 31 d. pranešimu, tiek, kiek jame nurodytas pirmasis skolinis reikalavimas, yra nepriimtinas.

79 Kadangi ieškovas per teismo posėdį pareiškė atsisakantis savo pretenzijų, susijusių su antruoju skoliniu reikalavimu (žr. šio sprendimo 53 punktą), jo argumentų pagrįstumą reikia nagrinėti tik tiek, kiek jie susiję su trečiuoju skoliniu reikalavimu, kuris buvo konstatuotas 2017 m. lapkričio 30 d. pranešime ir pakartotas 2018 m. sausio 31 d. pranešime.

Dėl bylos esmės

80 Grįsdamas savo reikalavimą dėl panaikinimo, ieškovas nurodo šešis pagrindus: pirmasis grindžiamas teisės klaida, antrasis – Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio pažeidimu, trečiasis – teisėtų aktų atšaukimui taikytinų principų pažeidimu, ketvirtasis – neteisėtų aktų atšaukimui taikytinų principų pažeidimu, penktasis – nepakankamu motyvavimu, šeštasis – akivaizdžia vertinimo klaida.

Dėl teisės klaidos

81 Ieškovas teigia, kad atgaline data atlikta jo pensijos korekcija yra neteisėta, o sprendimuose, kuriuos jis reikalauja panaikinti, padaryta teisės klaida.

82 Ieškovas nesutinka su tuo, kad sprendimas, atsispindintis jo 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelyje, buvo priimtas nepagrįstai.

83 Komisija atsikirsdama teigia, kad dėl to, jog pasikeitė ieškovo pareigos ir jis pradėjo dirbti ESGK, jo lygis ir pakopa nepasikeitė.

84 Šiuo klausimu primintina (žr. šio sprendimo 18–20 punktus), kad, 2004 m. gegužės 1 d. įsigaliojus naujajai darbo užmokesčio lentelei, ieškovas, kuris anksčiau buvo priskirtas prie A 4 lygio 6 pakopos, buvo priskirtas prie A*12 lygio 6 pakopos, taikant daugiklį 0,9426565, kaip numatyta su ankstesne A kategorija susijusioje lentelėje, pateiktoje Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 2 dalyje.

85 2006 m. gegužės 1 d. ieškovo lygis buvo pervadintas į AD 12.

86 2007 m. lapkričio 1 d. ieškovas po to, kai dar kartą buvo perkeltas į aukštesnę pakopą nuo tada, kai įsigaliojo 2004 m. reforma, buvo priskirtas prie AD 12 lygio 8 pakopos. Galimybė priskirti iki 2004 m. gegužės 1 d. įdarbintą pareigūną arba tarnautoją prie aukštesnės pakopos nei Pareigūnų tarnybos nuostatų 66 straipsnyje numatyta aukščiausia pakopa (žr. šio sprendimo 4 punktą) matyti iš Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 2 dalyje pateiktos lentelės, susijusios su ankstesne A kategorija (žr. šio sprendimo 10 punktą).

87 Kadangi ieškovo pareigos nebuvo paaukštintos, kol jis dirbo, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 8 straipsnio 2 dalį jis liko priskirtas prie AD 12 lygio 8 pakopos (žr. šio sprendimo 13 punktą).

88 Ieškovui tuo metu, kai buvo išleistas į pensiją, t. y. 2015 m. balandžio mėn., buvo priskirta AD 12 lygio 5 pakopa. Tačiau AD 12 lygio 5 pakopos darbo užmokesčiui buvo pritaikytas korekcinis koeficientas 1,1314352, kad darbo užmokestis, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant pensiją, būtų identiškas baziniam darbo užmokesčiui, t. y. užmokesčiui, kurį jis gaudavo išeidamas į pensiją, t. y. 13 322,22 EUR (žr. šio sprendimo 25 punktą).

89 Pažymėtina, kad ieškovas išleidimo į pensiją metu neginčijo to, kad buvo pakeista pakopa.

90 Šio sprendimo 88 punkte paminėtas bazinio darbo užmokesčio dydis gautas pritaikius daugiklį 1, kuris pradėtas taikyti 2013 m. vasario mėn. (žr. šio sprendimo 22 punktą).

91 Iš Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 7 straipsnio 2 dalies matyti, kad daugiklis apskaičiuojamas 2004 m. gegužės 1 d. (žr. šio sprendimo 12 punktą).

92 Atsižvelgiant į ieškovo lygį ir pakopą tą dieną (žr. šio sprendimo 18 punktą), jo daugiklis, taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 2 straipsnio 2 dalyje pateiktą lentelę, susijusią su ankstesne A kategorija, turėjo būti 0,9426565 (žr. šio sprendimo 11 punktą).

93 Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 7 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos nuostatose numatyta taikyti 2004 m. gegužės 1 d. apskaičiuotą daugiklį perkeliant į aukštesnę pakopą arba tikslinant atlyginimus. To paties straipsnio 6 dalyje numatyta nustatyti naują daugiklį tik paaukštinant pirmą kartą po 2004 m. gegužės 1 d. (žr. šio sprendimo 12 punktą).

94 Aišku, kad ieškovo pareigos laikotarpiu nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2015 m. balandžio 1 d. (t. y. jo išėjimo į pensiją dienos), nebuvo paaukštintos.

95 Vadinasi, jam iki išleidimo į pensiją ir toliau turėjo būti taikomas daugiklis 0,9426565.

96 Vis dėlto ieškovui nuo 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelio buvo taikomas daugiklis 1 (žr. šio sprendimo 90 punktą).

97 Nė iš vieno bylos dokumento nematyti, kad sprendimas dėl daugiklio, atsispindintis 2013 m. vasario mėn. ieškovo atlyginimo lapelyje, yra teisėtas, ypač jeigu, kaip ką tik buvo konstatuota, ieškovas neatitiko teisės aktuose numatytų sąlygų, kad jam būtų taikomas naujas daugiklis.

98 Taigi, atsižvelgiant į sąlygas, numatytas taikytinose Pareigūnų tarnybos nuostatų normose, toks pakeitimas – priešingai, nei teigia ieškovas – nebuvo pagrįstas.

99 Kaip matyti iš 2015 m. kovo 6 d. pranešimo, šis nepagrįstas pakeitimas lėmė tai, kad ieškovo pensija buvo skaičiuojama remiantis bazinio darbo užmokesčio dydžiu, gautu taikant daugiklį 1 (žr. šio sprendimo 90 punktą).

100 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelyje atsispindinčiu sprendimu atlikta korekcija (žr. šio sprendimo 33 punktą), o vėliau – 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimu atlikta korekcija buvo siekiama kompensuoti nepagrįstą pakeitimą, konstatuotą šio sprendimo 98 punkte.

101 2017 m. lapkričio 30 d. pranešime PMO nustatė bazinio darbo užmokesčio dydį, šį kartą remdamasi ne darbo užmokesčiu, kurį ieškovas gavo tuo metu, kai išėjo į pensiją, ir kuris buvo nustatytas taikant daugiklį 1, bet darbo užmokesčiu, kurį ieškovas turėjo gauti ir kuris nustatytas taikant daugiklį 0,9426565. Todėl šis daugiklis buvo pritaikytas darbo užmokesčiui, atitinkančiam AD 12 lygio 8 pakopą, kaip numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 8 straipsnio 2 dalyje pateiktoje lentelėje (žr. šio sprendimo 87 punktą). Tuo metu, kai ieškovas išėjo į pensiją, minėtoje lentelėje šiam lygiui ir pakopai buvo nustatyta 13 322,22 EUR suma (žr. šio sprendimo 13 punktą). Taip gautas bazinis darbo užmokestis sudarė 12 558,28 EUR, o tai lėmė taikyto korekcinio koeficiento pakeitimą, kad darbo užmokestis, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant pensiją, būtų identiškas baziniam darbo užmokesčiui. Taigi korekcinis koeficientas buvo pakeistas iš 1,1314352 į 1,066555 (žr. šio sprendimo 37 punktą).

102 Taigi ieškovas neįrodė, kad PMO klaidingai taikė teisės aktus.

103 Konkrečiai kalbant, ieškovas nepagrįstai teigia, kad dėl jo perkėlimo į EIVT 2011 m. spalio mėn. (žr. šio sprendimo 21 punktą) Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio nuostatos jam jau nebebuvo taikytinos, o tai, jo nuomone, pateisino daugiklio 0,9426565 panaikinimą ir daugiklio 1 taikymą.

104 Net jeigu ieškovui pradėjus eiti pareigas EIVT buvo pasirašyta nauja sutartis, tai buvo padaryta, kaip matyti iš ieškovui adresuoto 2010 m. gruodžio 8 d. Tarybos Generalinio sekretoriaus rašto, dėl personalo, perduoto EIVT kartu su tam tikromis tarnybomis ir funkcijomis, iki tol priklausiusiomis Tarybos Generaliniam sekretoriatui, perkėlimo. Todėl tai nebuvo įdarbinimas, reiškiantis naujos karjeros, kuriai Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio nuostatos neturėjo būti taikomos, pradžią.

105 Be to, ieškovui pradėjus eiti pareigas EIVT, jo karjera nebuvo pertraukta. Todėl ieškovui buvo palikta AD 12 lygio 8 pakopa, o tai galima tik pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio nuostatas. Be to, buvo paliktas stažas, įgytas pakopoje prieš jam pradedant eiti pareigas EIVT 2011 m. spalio 1 d. (žr. šio sprendimo 21 punktą).

106 Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovas, Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio nuostatos jam dar buvo taikomos po to, kai jis pradėjo eiti pareigas EIVT 2011 m. spalio 1 d.

107 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovas nepagrįstai teigia, jog 2017 m. lapkričio mėn. atgaline data atlikta jo pensijos korekcija yra nepagrįsta ir dėl to 2017 m. lapkričio 30 d. pranešime padaryta teisės klaida.

108 Darytina išvada, kad šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio pažeidimo

109 Ieškovas teigia, kad tuo metu, kai dar dirbo, jam taikytas daugiklis su EIVT sudarytoje sutartyje nebuvo nurodytas, todėl jis negalėjo žinoti apie galimą sprendimo, kuriuo buvo nustatytos jo išmokos pradedant dirbti EIVT, neteisėtumą.

110 Ieškovas taip pat nurodo atitinkamų nuostatų sudėtingumą.

111 Galiausiai ieškovas nurodo, kad nė viena Pareigūnų tarnybos nuostatų norma jam neleidžia patikrinti jam taikyto daugiklio tikslumo, ypač nuo 2013 m. vasario mėn.

112 Komisija tvirtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio sąlygos nagrinėjamu atveju buvo įvykdytos.

113 Ji priduria, kad vien palyginęs savo administracinę situaciją taikomojoje programoje, kurioje galima patikrinti asmeninę bylą, su administracine situacija, kokia matyti iš atlyginimo lapelių, ieškovas galėjo nustatyti nepagrįstą daugiklio skirtumą.

114 Iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio, kuris laikiniesiems tarnautojams taikomas pagal KTĮS 45 straipsnį, matyti, jog tam, kad nepagrįstai išmokėta suma galėtų būti grąžinta, reikia įrodyti, kad gavėjas faktiškai žinojo, kad nėra teisinio pagrindo ją gauti, arba, jei permokėjimo faktas buvo tiek akivaizdus, kad jis negalėjo apie tai nežinoti. Jeigu antruoju atveju gavėjas ginčija tai, kad žinojo, jog nėra teisinio pagrindo gauti atitinkamą sumą, reikia išnagrinėti aplinkybes, kuriomis buvo atliktas pervedimas, kad būtų nustatyta, ar pervedimo neteisėtumas turėjo būti akivaizdus (1994 m. vasario 10 d. Sprendimo *White / Komisija*, T-107/92, EU:T:1994:17, 32 punktas).

115 Žodžiai „tiek akivaizdus“, kurie apibūdina pervedimo neteisėtumą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnį, reiškia ne tai, kad nepagrįstų mokėjimų gavėjas atleidžiamas nuo bet kokios pareigos mąstyti ar tikrinti, bet tai, kad grąžinti yra privaloma, jeigu padaryta klaida, kurios negali nepastebėti įprastai apdairus pareigūnas, turintis žinoti savo darbo užmokestį reglamentuojančias taisykles (1979 m. liepos 11 d. Sprendimo *Broe / Komisija*, 252/78, EU:C:1979:186, 13 punktas ir 1994 m. vasario 10 d. Sprendimo *White / Komisija*, T-107/92, EU:T:1994:17, 33 punktas).

116 Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad kalbama ne apie tai, ar klaida buvo akivaizdi administracijai, o apie tai, ar ji buvo akivaizdi suinteresuotajam asmeniui. Administracijos, įpareigotos užtikrinti tūkstančių darbo užmokesčių ir įvairių išmokų mokėjimą, situacijos negalima lyginti su pareigūno, kuris asmeniškai suinteresuotas patikrinti kas mėnesį jam mokamas sumas, situacija (1979 m. liepos 11 d. Sprendimo *Broe / Komisija*, 252/78, EU:C:1979:186, 11 punktas). Net jeigu reikėtų apgailestauti, kad kartais administracijai reikia daug laiko suvokti, kad suma išmokėta nepagrįstai, vis dėlto suinteresuotasis asmuo, kuris neatleidžiamas nuo bet kokios pareigos mąstyti ar tikrinti, turi nustatyti klaidą, kurią įprastai apdairus pareigūnas turėjo pastebėti (šiuo klausimu žr. 1994 m. vasario 10 d. Sprendimo *White / Komisija*, T-107/92, EU:T:1994:17, 39 punktą ir 2019 m. birželio 18 d. Sprendimo *Quadri di Cardano / Komisija*, T-828/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:422, 63 punktą).

117 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad iš elementų, į kuriuos vertindamas administracijos padarytos klaidos akivaizdumą atsižvelgia Sąjungos teismas, be pareigūno atsakomybės lygio, susijusio su jo pareigų lygiu ir darbo stažu, reikia atsižvelgti į Pareigūnų tarnybos nuostatų normų, kuriomis apibrėžiamos išmokų skyrimo suinteresuotajam asmeniui sąlygos, aiškumo laipsnį ir įvykusių jo asmeninės arba šeiminės situacijos pasikeitimų svarbą, kai ginčijamos sumos sumokėjimas siejamas su administracijos atliekamu tokios situacijos vertinimu (žr. 2019 m. birželio 18 d. Sprendimo *Quadri di Cardano / Komisija*, T-828/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:422, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

118 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją nebūtina, kad suinteresuotasis pareigūnas, vykdydamas jam tenkančią rūpestingumo pareigą, galėtų tiksliai nustatyti administracijos padarytos klaidos apimtį. Pakanka to, kad jam kyla abejonių dėl atitinkamų mokėjimų pagrįstumo, kad privalėtų kreiptis į administraciją tam, kad ši atliktų reikalingus patikrinimus (žr. 2019 m. birželio 18 d. Sprendimo *Quadri di Cardano / Komisija*, T-828/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:422, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

119 Nagrinėjamu atveju PMO padarytą klaidą lėmė tai, kad ieškovui buvo taikytas daugiklis 1 vietoj daugiklio 0,9426565. Ši klaida, kuri pirmą kartą buvo padaryta 2013 m. vasario mėn., buvo daroma toliau, taip pat ir tuo metu, kai ieškovas išėjo į pensiją ir buvo nustatytos jo pensinės teisės.

120 Kaip nurodyta šio sprendimo 22 punkte, ieškovui, kuriam prieš tai buvo taikomas daugiklis 0,9426565, nuo 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelio buvo taikomas daugiklis 1, o tai atitiko jo darbo užmokesčio padidėjimą 737,75 EUR per mėnesį. Be to, už laikotarpį nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2013 m. sausio mėn. atgaline data buvo pritaikyta jo neto atlyginimo korekcija, kurios bendra suma – 7 948,81 EUR; ši suma jam buvo pervesta 2013 m. vasario mėn.

121 Tokie pakeitimai, atsižvelgiant į jų dydį, tikrai turėjo atkreipti ieškovo dėmesį.

122 Be to, ieškovo pareigos 2011 m. spalio mėn. nebuvo paaukštintos; paaukštinimas būtų pateisinęs naujo daugiklio nustatymą (žr. šio sprendimo 12 ir 93 punktus). Jis taip pat nebuvo perkeltas į aukštesnę pakopą, o tai būtų pateisinę jo darbo užmokesčio padidėjimą.

123 Be to, ieškovo perkėlimas į EIVT 2011 m. spalio mėn. negalėjo pateisinti ir AD 12 lygio 8 pakopos, prie kurios ieškovas buvo priskirtas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio nuostatas, palikimo, ir kartu daugiklio, kurio taikymą lemia Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo pereinamojo laikotarpio nuostatos, panaikinimo (žr. šio sprendimo 103 ir 105 punktus).

124 Galiausiai, nors ieškovas 2013 m. buvo paskirtas ESGK vadovu, jam buvo palikta AD 12 lygio 8 pakopa (žr. šio sprendimo 23 punktą). Be to, šis paskyrimas, įvykęs 2013 m. liepos mėn., negalėjo pateisinti darbo užmokesčio priedo išmokėjimo 2013 m. vasario mėn. už laikotarpį nuo 2011 m. spalio mėn. iki 2013 m. sausio mėn.

125 Atsižvelgiant į tai, kad ieškovo karjeroje nebuvo įvykių, kurie galėtų pateisinti šio sprendimo 120 punkte paminėtus pasikeitimus, šie pasikeitimai tuo labiau turėjo atkreipti jo dėmesį.

126 Be to, reikia pridurti, kad 2013 m. vasario mėn. ieškovas buvo išdirbęs daugiau kaip trylika metų ir jam buvo priskirta AD 12 lygio 8 pakopa, už kurią atitinkamas darbo užmokestis yra lygiavertis AD 14 lygio 1 pakopos darbo užmokesčiui. Ieškovas savo pareiškimuose taip pat tvirtina, kad vėliau jis, kaip ESGK vadovas, „buvo įgaliotas atstovauti ESGK dėl bet kokio finansinių ir administracinių pasekmių turinčio teisės akto“. Toks atsakomybės lygis ir ieškovo vykdytų funkcijų pobūdis patvirtina Komisijos teiginį, kad suinteresuotasis asmuo negalėjo nežinoti (vėliausiai 2015 m. kovo mėn.) apie PMO padarytą klaidą.

127 Galiausiai Komisija nurodo (ir niekas to neginčija), kad vien palyginus ieškovo administracinę situaciją taikomojoje programoje, kurioje galima patikrinti asmeninę bylą, su administracine situacija, kokia matyti iš jo atlyginimo lapelių, galima nustatyti neatitikimą, susijusį su jam taikytu daugikliu (žr. šio sprendimo 113 punktą).

128 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovui, kai jam 2013 m. vasario mėn. 737,75 EUR buvo padidintas darbo užmokestis ir kai tą patį mėnesį dėl atgaline data atliktos jo neto atlyginimo korekcijos jis gavo bendrą 7 948,81 EUR sumą, bent jau turėjo kilti abejonių dėl to, ar jis atitinka sąlygas, kad jam galėtų būti taip padidintas darbo užmokestis nepasikeitus pareigų lygiui, kuris galėtų pateisinti tai, kad jam taikytas daugiklis 0,9426565 pasikeistų į daugiklį 1. Esant tokių abejonių dėl sprendimo, atsispindinčio jo 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelyje, teisėtumo, dėl šios problemos jis turėjo kreiptis į kompetentingas PMO tarnybas (šiuo klausimu žr. 1979 m. liepos 11 d. Sprendimo *Broe / Komisija*, 252/78, EU:C:1979:186, 13 punktą ir 1994 m. vasario 10 d. Sprendimo *White / Komisija*, T-107/92, EU:T:1994:17, 42 punktą).

129 Iš bylos medžiagos nematyti, kad ieškovas būtų ėmęsis tokių žingsnių tuo metu, kai jam buvo pateiktas 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelis, arba vėliau, visų pirma kai jis gavo 2015 m. kovo 6 d. pranešimą, kuriuo buvo nustatytos jo pensinės teisės, nors PMO padaryta klaida tuo metu dar buvo akivaizdžiai matoma.

130 Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio pažeidimas neįrodytas.

131 Šios išvados negali paneigti tai, kad, priimdama sprendimą, atsispindintį 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelyje, o vėliau – 2015 m. kovo 6 d. pranešimą, PMO apsiriko ar padarė klaidą. Šios aplinkybės neturi įtakos Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio, kuriame kaip sąlyga nurodoma būtent tai, kad administracija, atlikdama nepagrįstą mokėjimą, padarė klaidą, taikymui (1994 m. vasario 24 d. Sprendimo *Stahlschmidt / Parlamentas*, T-38/93, EU:T:1994:23, 23 punktas; 2006 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *J / Komisija*, T-379/04, EU:T:2006:368, 100 punktas ir 2007 m. gegužės 16 d. Sprendimo *F / Komisija*, T-324/04, EU:T:2007:140, 139 punktas).

132 Be to, šio sprendimo 130 punkte nurodytos išvados nepaneigia kiti ieškovo argumentai.

133 Pirma, argumentas, susijęs su tuo, kad ieškovas negalėjo žinoti apie galimą nepagrįstumą, nes nei jo sutartyje, nei sprendime dėl jo priėmimo į darbą nebuvo nurodytas daugiklis, turi būti atmestas atsižvelgiant į šio sprendimo 120–127 punktuose pateiktus svarstymus.

134 Be to, daugiklis 1 nurodytas 2013 m. vasario mėn. atlyginimo lapelyje. Todėl ieškovas galėjo žinoti apie jo egzistavimą ir dydį.

135 Antra, daugiklis, kuris turėjo būti taikomas ieškovui, t. y. 0,9426565, buvo nustatytas ieškovo situacijai bendrai taikant šio sprendimo 91–93 punktuose nurodytas nuostatas. Todėl ieškovas nepagrįstai teigia, kad nė viena Pareigūnų tarnybos nuostatų norma neleido jam patikrinti jam taikyto daugiklio tikslumo.

136 Be to, reikia priminti, kad laikoma, jog bet kuris pareigūnas žino Pareigūnų tarnybos nuostatus (1999 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Connolly / Komisija*, T-34/96 ir T-163/96, EU:T:1999:102, 168 punktas). Taigi ieškovas negali tvirtinti, kad nežinojo apie šių nuostatų egzistavimą ir turinį, juo labiau atsižvelgiant į jo atsakomybės lygį ir išdirbtą laiką.

137 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl teisėtų aktų atšaukimui taikytinų principų pažeidimo

138 Primintina, kad pagal jurisprudenciją teisėto administracinio akto, kuriuo buvo suteikta subjektinių teisių ar panašių lengvatų, atšaukimas atgaline data prieštarauja bendriesiems teisės principams (žr. 2017 m. birželio 27 d. Sprendimo *Ruiz Molina / EUIPO*, T-233/16 P, EU:T:2017:435, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

139 Ieškovas teigia, kad sprendimas, kuriuo buvo nustatytas jo lygis ir pakopa perkeliant į EIVT 2011 m. spalio mėn., buvo teisėtas ir suteikė jam subjektinių teisių. Todėl, jo manymu, jis negalėjo būti atšauktas.

140 Komisija tvirtina, kad PMO teisėto akto neatšaukė.

141 Pažymėtina, kad 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimu ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimu, kuriuos ieškovas reikalauja panaikinti, jo lygis ir pakopa nebuvo pakeisti – priešingai, nei, atrodytų, jis teigia. Pakopą, prie kurios priskirtas ieškovas, pakeitė būtent 2015 m. kovo 6 d. pranešimas, kurio panaikinti ieškovas neprašo ir kurio šiuo klausimu 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimas nepakeitė (žr. šio sprendimo 25 punktą).

142 Bet kuriuo atveju 2015 m. kovo 6 d. pranešimas, kiek jo šiuo klausimu nepakeitė 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimas, tapo galutinis, nes, pirma, ieškovas pats nurodė, kad jis jam buvo pateiktas 2015 m. kovo mėn., ir, antra, iš bylos medžiagos nematyti, kad jis būtų buvęs apskųstas per Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytus terminus.

143 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl neteisėtų aktų atšaukimui taikytinų principų pažeidimo

144 Ieškovas iš esmės teigia, kad Komisija pažeidė neteisėtų aktų atšaukimui taikytinus principus. Jis nurodo, kad institucija gali atšaukti neteisėtą aktą, kuriuo suteikiama subjektinių teisių, tik per protingą terminą. Šiuo klausimu jis taip pat remiasi teisinio saugumo principu ir trijų mėnesių termino, atitinkančio pareigūnui ar tarnautojui nustatytą terminą apskųsti administracijos aktą, taikymu.

145 Be to, ieškovas nurodo sutartinius santykius, kurie jį siejo su įdarbinusia institucija, ir tai, kad iš tokių santykių kylančios darbo sąlygos negalėjo būti pakeistos praėjus daugiau kaip trims mėnesiams po to, kai jis pradėjo dirbti, ir juo labiau po to, kai jis nustojo dirbti. Jis priduria, kad EIVT turėjo garantuoti jam visas jo teises, visų pirma teises į atlyginimą. Vis dar dėl sutartinių santykių, kurie jį siejo su įdarbinusia institucija, pakeitimo jis nurodo, kad tik nuo 2017 m. lapkričio 23 d., nepateikus jam jokio sprendimo šiuo klausimu, jis buvo informuotas apie tai, kad „jo pareigybė buvo sektoriaus vadovo lygmens ir dėl to jis neturėjo teisės į vadovams skirtą pakopą“.

146 Galiausiai ieškovas nurodo, kad jam niekada nebuvo pranešta apie sprendimą taikyti naują daugiklį jo darbo laikotarpiu gautam atlyginimui.

147 Komisija, kuri savo pareiškimuose tvirtino, kad neatšaukė neteisėto akto, o tik ištaisė klaidą, grįžo prie šio teiginio per teismo posėdį.

148 Pagal suformuotą jurisprudenciją, nors kiekvienai Sąjungos institucijai, kuri nustato, kad jos neseniai priimtas aktas yra neteisėtas, turi būti pripažinta teisė jį atšaukti atgaline data per protingą terminą, ši teisė gali būti apribota būtinybe paisyti jo adresato, kuris galėjo pasitikėti šio akto teisėtumu, teisėtų lūkesčių (1991 m. birželio 20 d. Sprendimo *Cargill / Komisija*, C-248/89, EU:C:1991:264, 20 punktas ir 2017 m. birželio 27 d. Sprendimo *Ruiz Molina / EUIPO*, T-233/16 P, EU:T:2017:435, 27 punktas).

149 Be to, reikia priminti, kad Sąjungos institucija turi teisę atšaukti neteisėtą aktą tik per protingą terminą (1997 m. balandžio 17 d. Sprendimo *de Compte / Parlamentas*, C-90/95 P, EU:C:1997:198, 35 punktas ir 2017 m. birželio 27 d. Sprendimo *Ruiz Molina / EUIPO*, T-233/16 P, EU:T:2017:435, 27 punktas).

150 Taigi neteisėto akto, kuris suteikė naudos jo adresatui, atšaukimas teisiškai siejamas su dviem sąlygomis: pirma, atšaukiant turi būti paisoma suinteresuotojo asmens teisėtų lūkesčių, antra, atšaukimas turi įvykti per protingą terminą.

151 Iš pradžių, kalbant apie suinteresuotojo asmens teisėtų lūkesčių paisymą, pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu suponuoja, jog turi būti įvykdytos trys kumuliacinės sąlygos. Pirma, institucija suinteresuotajam asmeniui iš leistinų ir patikimų šaltinių turi būti suteikusi tikslių, besąlyginių ir neprieštaringų garantijų. Antra, šios garantijos turi būti tokios, kad asmeniui, kuriam jos skirtos, atsirastų teisėtų lūkesčių. Trečia, duotos garantijos turi atitikti taikytinas teisės normas (žr. 2016 m. sausio 27 d. Sprendimo *Montagut Viladot / Komisija*, T-696/14 P, EU:T:2016:30, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

152 Pažymėtina, kad net jeigu dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo gali būti apribota institucijos teisė atgaline data panaikinti neteisėtą aktą, kai akto adresatas galėjo tikėtis, kad jis yra teisėtas, ši sąlyga nelaikoma įvykdyta tuo atveju, kai yra objektyvių aplinkybių, dėl kurių suinteresuotasis asmuo turėjo suprasti, jog buvo padaryta atitinkama klaida, arba, kitaip tariant, kai yra aplinkybių, kurios gali sukelti abejonių akto teisėtumu. Taigi suinteresuotasis asmuo negali tikėtis, kad atšauktas aktas yra teisėtas, kai tas aktas neturi teisinio pagrindo ar priimtas akivaizdžiai pažeidžiant taikytinas teisės normas (2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Bui Van / Komisija*, T-491/08 P, EU:T:2010:191, 44 punktas).

153 Jurisprudencija dėl neteisėtų aktų, kuriais suteikiama subjektinių teisių, atšaukimo atgaline data būtent siekia suderinti du – teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisėtumo – principus. Pagal šią jurisprudenciją, kai apdairus pareigūnas negalėjo nepastebėti neteisėtumo, lūkesčiai negali būti laikomi teisėtais, todėl teisėtumo principas taikomas absoliučiai (2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Bui Van / Komisija*, T-491/08 P, EU:T:2010:191, 45 punktas).

154 Pažymėtina, kad su teisėtų lūkesčių principo taikymu susijusi jurisprudencija neteisėtų aktų, kuriais suteikiama subjektinių teisių, atšaukimo atgaline data srityje, visų pirma paminėta šio sprendimo 153 punkte, pakartoja jurisprudenciją, taikytiną permokėjimo ir nepakankamo apmokėjimo srityje (žr. šio sprendimo 115–118 punktus, ypač 115 punktą). Tokia konvergencija nestebina, nes pats Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnis yra teisėtų lūkesčių apsaugos principo išraiška (1990 m. kovo 13 d. Sprendimo *Costacurta / Komisija*, T-34/89 ir T-67/89, EU:T:1990:20, 43 punktas).

155 Taigi, jeigu neteisėtumas patenka į Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio taikymo sritį, jis negali sukelti teisėtų lūkesčių asmeniui, kuris iš to gavo naudos.

156 Kaip jau minėta (žr. šio sprendimo 129 punktą), nepadarydamas klaidos PMO galėjo nagrinėjamu atveju taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio nuostatas, kaip jos aiškinamos Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudencijoje (žr. šio sprendimo 115-118 punktus).

157 Ieškovui, kai jam 2013 m. vasario mėn. nuo 2011 m. spalio mėn. 737,75 EUR buvo padidintas darbo užmokestis ir tą patį mėnesį dėl atgaline data atliktos jo neto atlyginimo korekcijos buvo išmokėta bendra 7 948,81 EUR suma, bent jau turėjo kilti abejonių dėl to, ar jis atitinka sąlygas, kad jam galėtų būti taip padidintas darbo užmokestis nepasikeitus pareigų lygiui, kuris galėtų pateisinti tai, kad jam taikytas daugiklis 0,9426565 pasikeistų į daugiklį 1 (žr. šio sprendimo 119-128 punktus).

158 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad teisėtų lūkesčių buvimas nagrinėjamu atveju neįrodytas.

159 Antra, dėl protingo termino laikymosi primintina, kad termino protingumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į visas konkretaus atvejo aplinkybes (2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 187 punktas).

160 Konkrečiai kalbant, kai dėl neteisėto akto atšaukimo susidaro permoka ar nepriemoka, reikia nustatyti, ar atšaukto akto dalykas yra susijęs tik su pinigais.

161 Kai atitinkamo akto dalykas yra susijęs tik su pinigais, jo atšaukimą, kurio poveikis yra toks pat kaip remiantis šiuo aktu nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimas, lemia paprasčiausias Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio nuostatų taikymas. Tokiu atveju, siekiant išsaugoti Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio antros pastraipos pirmo sakinio nuostatų veiksmingumą, atitinkamo akto atšaukimas turi įvykti per šiose nuostatose numatytą penkerių metų terminą.

162 Pažymėtina, kad Sąjungos teismai jau yra vartoję sąvoką „sprendimas, kurio dalykas yra susijęs tik su pinigais“, siekdami apibrėžti jurisprudencijos, kurioje pripažįstama, kad skundo pateikimo arba ieškinio pareiškimo terminai pradedami skaičiuoti nuo tada, kai atitinkamam pareigūnui ar tarnautojui pateikiamas atlyginimo arba pensijos lapelis, taikymo sritį (žr. šio sprendimo 61 punktą).

163 Tarnautojų teismas 2006 m. birželio 28 d. Sprendime *Grünheid / Komisija* (F-101/05, EU:F:2006:58, 43 ir 44 punktai) yra sudaręs neišsamų sprendimų, kurių dalykas yra susijęs tik su pinigais – ir kurių buvimas ir turinys dėl paties jų dalyko gali būti aiškiai matomi iš atlyginimo arba pensijos lapelio, individualiai adresuoto atitinkamam pareigūnui ar tarnautojui, – sąrašą. Tarnautojų teismas pateikė nuorodas, be kita ko, į priemones, susijusias su korekcinių koeficientų nustatymu, kasmetiniu atlyginimų tikslinimu, kelionės išlaidų kompensavimu išmokant fiksuoto dydžio išmoką, atsisakymu mokėti ekspatriacijos išmokas arba išskaitų taikymu dėl iš kitur gaunamų išmokų šeimai.

164 Reikia skirti sprendimus, kurių dalykas yra susijęs tik su pinigais, nuo sprendimų, kurių pasekmės yra susijusios su pinigais, tačiau kurių dalykas peržengia suinteresuotojo asmens piniginių teisių tiesiogine šio žodžio prasme nustatymo ribas. Pavyzdžiui, tai gali būti sprendimas, kuriuo naujai įdarbintam pareigūnui galutinai priskiriamas lygis ir pakopa, arba sprendimas paaukštinti pareigas.

165 Nagrinėjamu atveju PMO 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimu atšaukė 2015 m. kovo 6 d. pranešimą tiek, kiek juo buvo nustatytas darbo užmokesčio dydis, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant ieškovo pensiją taikant daugiklį 1 (žr. šio sprendimo 50 punktą). Tai lėmė ieškovo pensijos dydžio sumažinimą atgaline data ir reikalavimą grąžinti permoką, susidariusią dėl didesnės pensijos mokėjimo laikotarpiu nuo 2015 m. balandžio mėn. iki 2017 m. gruodžio mėn.

166 Taigi 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimu buvo atšauktas aktas, kurio dalykas yra susijęs tik su pinigais.

167 Šis atšaukimas buvo atliktas maždaug po dvejų metų ir devynių mėnesių, t. y. per trumpesnį nei nagrinėjamu atveju taikytiną penkerių metų terminą (žr. šio sprendimo 161 punktą).

168 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad su neteisėtų aktų atšaukimu susijusių taisyklių pažeidimas nagrinėjamu atveju neįrodytas.

169 Kiti ieškovo argumentai negali paneigti šio sprendimo 168 punkte padarytos išvados.

170 Pirma, šio sprendimo 145 punkte paminėti argumentai susiję su ieškovo pakopos pasikeitimu dėl 2015 m. kovo 6 d. pranešimo, o ne dėl ginčijamų sprendimų.

171 Antra, teisinio saugumo principo taikymas (žr. šio sprendimo 144 punktą) nedraudžia Sąjungos institucijoms atšaukti neteisėtą administracinį aktą pasibaigus trijų mėnesių terminui. Kaip nurodyta šio sprendimo 161 punkte, tais atvejais, kai, kaip yra šiuo atveju, nagrinėjamo akto dalykas yra susijęs tik su pinigais, yra taikytinas penkerių metų terminas, numatytas Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio antros pastraipos pirmame sakinyje.

172 Trečia, šio sprendimo 145 punkte nurodytas argumentas nesusijęs nei su 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimu, nei su 2018 m. sausio 31 d. pranešimu, kuriais nebuvo pakeistas nei atlyginimas, kurį ieškovas gavo dirbdamas, nei jo lygis, pakopa ar priskyrus prie pakopos įgytas stažas; pagal juos jam tik buvo pritaikytas daugiklis 0,9426565 vietoj daugiklio 1, taip pakeičiant darbo užmokestį, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant jo pensiją.

173 Bet kuriuo atveju iš bylos medžiagos nematyti, kad ieškovas, atsižvelgiant į vadovaujamas pareigas, kurias jis tuo metu ėjo, galėjo būti priskirtas prie aukštesnės pakopos.

174 Taigi šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl nepakankamo motyvavimo

175 Ieškovas teigia, kad jo ginčijamuose sprendimuose nėra jokių reikšmingų motyvų.

176 Jis priduria, kad Komisija, kiek tai susiję su daugikliu, daro nuorodą į prieštaringas skaitines vertes.

177 Komisija teigia, kad 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimas ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimas buvo pakankamai motyvuoti.

178 Primintina, kad SESV 296 straipsnyje nustatytu reikalavimu motyvuoti, kuris taip pat įtvirtintas Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje, siekiama Sąjungos teismui sudaryti galimybę vykdyti asmens nenaudai priimtų sprendimų teisėtumo kontrolę ir suteikti suinteresuotiesiems asmenims pakankamai informacijos, kad jie galėtų žinoti, ar šie sprendimai yra pagrįsti, ar – atvirkščiai – turi trūkumų, dėl kurių galima ginčyti jų teisėtumą (1981 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Michel / Parlamentas*, 195/80, EU:C:1981:284, 22 punktas; 2018 m. birželio 14 d. Sprendimo *Spagnolli ir kt. / Komisija*, T-568/16 ir T-599/16, EU:T:2018:347, 68 punktas ir 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *UC / Parlamentas*, T-572/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:975, 57 punktas).

179 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją akto motyvavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik jo turinį, bet ir į jo kontekstą bei į atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Todėl sprendimas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas atitinkamam pareigūnui žinomomis aplinkybėmis, kurios jam leidžia suvokti jo atžvilgiu priimtos priemonės turinį (žr. 2019 m. liepos 3 d. Sprendimo *PT / EIB*, T-573/16, EU:T:2019:481, nepaskelbtas Rink., 375 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

180 Nagrinėjamu atveju PMO 2017 m. lapkričio 23 d. pranešimu ieškovui nurodė, kad nuo tada, kai įsigaliojo 2004 m. reforma, pakopų yra penkios ir dėl šios priežasties išleidžiant į pensiją jis buvo priskirtas prie AD 12 lygio 5 pakopos, o ne prie AD 12 lygio 8 pakopos (prie kurios buvo priskirtas tuo

metu, kai dar dirbo). Vis dėlto jam buvo pritaikytas korekcinis koeficientas 1,1314352, kad jo pensija galėtų būti apskaičiuota remiantis darbo užmokesčiu, lygiaverčiu tam, kurį jis gavo tuo metu, kai dar dirbo, t. y. 13 322,22 EUR.

181 Tame pranešime PMO taip pat priminė, kad daugiklis, kurį taikant ieškovo darbo užmokestis buvo apskaičiuotas 2015 m. kovo mėn. prieš išeinant į pensiją, 2013 m. vasario mėn. buvo pakeistas iš daugiklio 0,9426565 į daugiklį 1. Tačiau, PMO teigimu, tas pakeitimas buvo nemotyvuotas, nes nebuvo susijęs su pareigų paaukštinimu. Todėl minėtas pakeitimas lėmė permoką, kuri buvo konstatuota 2015 m. lapkričio mėn.

182 PMO taip pat tvirtina, kad 2017 m. lapkričio 23 d. pranešime padaryta su daugikliu susijusi klaida turėjo įtakos vertinant ieškovo pensines teises, nes 2015 m. kovo 6 d. pranešimas buvo pagrįstas klaidingu daugikliu, taigi ir klaidingu baziniu darbo užmokesčiu. Šį klausimą PMO užbaigė informuodama ieškovą apie tai, kad jam atskiru raštu bus pateiktas naujas pranešimas dėl jo pensijos.

183 2017 m. lapkričio 30 d. pranešime bazinis darbo užmokestis buvo pakeistas į 12 558,28 EUR. Todėl korekcinis koeficientas, taikytas dėl šio sprendimo 180 punkte nurodyto pakopos pasikeitimo, taip pat buvo pakeistas iš 1,1314352 į 1,066555. Dokumente nurodyta, kad šie pakeitimai įsigalioja nuo 2015 m. balandžio 1 d.

184 2018 m. sausio mėn. pensijos lapelyje, kuriame nurodytas naujasis korekcinis koeficientas 1,066555, pateikta nuoroda į 7 389,51 EUR Sąjungos skolinį reikalavimą, kurio dydis atitinka laikotarpiu nuo 2015 m. balandžio mėn. iki 2017 m. gruodžio mėn. konstatuotų skolinių reikalavimų, kurie irgi nurodyti tame pačiame lapelyje, sumą.

185 Galiausiai, kaip minėta šio sprendimo 40 punkte, prie 2018 m. sausio 31 d. pranešimo pridėtame grafike PMO nurodė kiekvieno iš skolinių reikalavimų bendrą sumą; trečiojo skolinio reikalavimo suma buvo 7 389,51 EUR.

186 Iš tikrųjų 2017 m. lapkričio 23 d. pranešime nurodytą, pirma, daugiklio, leidžiančio išlaikyti tarnautojų darbo užmokesčius, kurie nuo šiol skaičiuojami pagal naują atlyginimų lentelę, nustatytą po 2004 m. reformos (žr. šio sprendimo 17 punktą), ir, antra, korekcinio koeficiento, taikyto tam, kad ieškovo pensija galėtų būti apskaičiuota remiantis darbo užmokesčiu, lygiaverčiu baziniam darbo užmokesčiui, t. y. tuo, kurį jis gavo (arba turėjo gauti), kai dar dirbo (žr. šio sprendimo 25 punktą), santykį buvo sunku suprasti dėl to, kad PMO kartais vartodavo tą patį terminą („multiplikationsfaktor“), daugikliui arba korekciniam koeficientui apibūdinti, jų neatskirdamas.

187 Vis dėlto toks patyręs ir deramai informuotas seniai dirbantis pareigūnas, koks yra ieškovas, kuriam, be to, buvo taikomas daugiklis nuo tada, kai įsigaliojo 2004 m. reforma, o korekcinis koeficientas – tik nuo išėjimo į pensiją 2015 m. balandžio mėn., galėjo atskirti šiuos du dalykus.

188 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovas galėjo žinoti 2017 m. lapkričio 30 d. pranešimo ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimo motyvus tiek, kiek tuose pranešimuose konstatuotas trečiasis skolinis reikalavimas.

189 Taigi nepakankamu motyvavimu grindžiamas ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl akivaizdžios vertinimo klaidos

190 Priminęs kelias teisės normas, kurios skirtos ESGK, ieškovas nurodo, kad iki išėjimo į pensiją jam teko didelė administracinė atsakomybė ir jis vykdė personalo įdarbinimo funkcijas. Todėl informacija, kurią ESGK pateikė PMO, jo teigimu, yra klaidinga.

191 Komisija nurodo, kad PMO atsižvelgė į ieškovo lygį ir pakopą, prie kurių kompetentingos tarnybos priskyrė jo tarnybos metu.

192 Aplinkybė (jeigu laikytume ją įrodyta), kad ieškovas ėjo atsakingas pareigas, visų pirma personalo valdymo, negali turėti įtakos 2017 m. lapkričio 30 d. ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimų teisėtumui tiek, kiek juose nurodytas trečiasis skolinis reikalavimas, nes korekcija, taikyta ieškovo pensijos dydžiui nuo 2018 m. sausio mėn. pensijos lapelio, grindžiama ne jo vykdytų pareigų pobūdžiu, o tuo, kad po 2004 m. reformos jo pareigos nebuvo nė karto paaukštintos; paaukštinimas būtų galėjęs pateisinti tai, kad jam taikytas daugiklis 2013 m. vasario mėn. buvo pakeistas atgaline data ir vėliau buvo toliau jam taikomas (žr. šio sprendimo 181–183 punktus).

193 Vadinasi, akivaizdžia vertinimo klaida grindžiamas ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

194 Be to, argumentas, kad Komisija „nepateikė sprendimų, kuriuos vykdant nuo 2015 m. balandžio 1 d. buvo parengti [ieškovo] pensijų lapeliai“, nesusijęs su 2017 m. lapkričio 30 d. ir 2018 m. sausio 31 d. pranešimų, kurie buvo pateikti ieškovui, teisėtumu. Todėl jis turi būti atmestas.

195 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

196 Pagal Procedūros reglamento 135 straipsnio 2 dalį Bendrasis Teismas gali iš šalies, net jeigu ji laimėjo bylą, priteisti visas bylinėjimosi išlaidas arba jų dalį, jeigu tai atrodo pateisinama dėl jos elgesio, įskaitant elgesį iki proceso.

197 Nagrinėjamu atveju, kaip pažymėta šio sprendimo 63 punkte, reikėtų apgailestauti, kad PMO prie 2015 m. lapkričio mėn. pensijos lapelio nepridėjo paaiškinimų, susijusių su sprendimo, kuriuo konstatuotas pirmasis skolinis reikalavimas, motyvais. Be to, PMO, nustatęs su ieškovui taikytu daugikliu susijusią klaidą, užtruko dvejus metus, kad imtųsi veiksmų dėl šios klaidos. Taip pat tik gavęs 2018 m. sausio 31 d. pranešimą ieškovas turėjo visą lentelę, kurioje nurodytos visos grąžintos ir grąžinsimos sumos, susijusios su kiekvienu iš trijų skolinių reikalavimų. Galiausiai 2018 m. birželio 27 d. atmesdama skundą Komisija tik nurodė (iš dalies klaidingai), kad šis skundas nepriimtinas, tačiau iš esmės neatsakė į esminius ieškovo argumentus.

198 Atsižvelgiant į visas šio sprendimo 197 punkte nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad Komisija, be savo bylinėjimosi išlaidų, turi padengti pusę ieškovo bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Europos Komisija, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia pusę ZF bylinėjimosi išlaidų.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Paskelbtas 2020 m. vasario 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.